

กฎหมายล้มละลาย

การบรรยายครั้งที่ ๑๓

โดย อาจารย์ ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ณ เนติบัณฑิตยสภา

ผลของการล้มละลายเกี่ยวกับกิจการที่ได้กระทำไปแล้ว

๑. ม. ๑๑๐ คำสั่งของศาลที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ไว้ชั่วคราว (ป.วิ.พ.ม.๒๕๔(๑)) หรือหมายบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้
 - การบังคับคดีแพ่งได้สำเร็จบริบูรณ์แล้ว:
ระยะเวลาขอเฉลี่ยทรัพย์ ป.วิ.พ. ม. ๓๒๖

ป.วิ.พ.

- ม.๓๒๖ วรรคสี่ ในกรณีที่ยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น คำร้องเช่นว่านี้ ให้ยื่นก่อนสิ้นระยะเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่มีการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่ขายทอดตลาดหรือจำหน่ายได้ในครั้งนั้นๆ
- วรรคห้า ในกรณีที่อายัดสิทธิเรียกร้อง ให้ยื่นคำร้องเสียก่อนสิ้นระยะเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันชำระเงินหรือวันที่มีการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งสิทธิเรียกร้องตามที่อายัดนั้นได้
- วรรคหก ในกรณีที่ยึดเงิน ให้ยื่นคำร้องเสียก่อนสิ้นระยะเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันยึด

เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์

๑. ศาลในคดีแพ่งได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ไว้ชั่วคราวตาม ม. ๒๕๔ (๑): ต้องโอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินมาไว้ในคดีล้มละลายหมดทุกกรณี หรือ

๒. มีการบังคับคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์ค้างอยู่บ้างหรือไม่ ถ้ามี ก็ต้องดูว่าการบังคับคดีแพ่งนั้นพ้นกำหนดเวลาขอเฉลี่ยทรัพย์สินของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษารายอื่นแล้วหรือไม่

เมื่อเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีแพ่งด้วยกันไม่สามารถขอเฉลี่ยได้ จพท.ก็ไม่สามารถไปรวบรวมเงินหรือสิ่งที่ได้มาจากการบังคับคดีแพ่งเข้ามาไว้ในคดีล้มละลายเช่นเดียวกัน

ผลของการล้มละลายเกี่ยวกับกิจการที่ได้กระทำไปแล้ว

- ถ้าการบังคับคดีแพ่งยังไม่สำเร็จบริบูรณ์ในวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลาย ผลเป็นไปตาม ม. ๑๑๒
- วิธีแรก จพท. จะให้จบก. โอนการยึดทส. ในคดีแพ่งมารวมไว้ในคดีล้ม หรือจพท. จะขอให้จบก. ขายทส. ที่ยึดไว้และส่งเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดไปรวมไว้ในคดีล้มก็ได้ [ม.๑๐๕(๑)]
- วิธีที่สอง ถ้าจบก. ได้ขายทส. ที่ยึดในคดีแพ่งไปแล้ว แต่ยังไม่พ้น ๑๕ วัน ลห. ถูกพท. เสียก่อน กรณีเช่นนี้ จพท. ก็จะให้จบก. โอนเงินที่ขายได้มาไว้ในคดีล้มละลาย (ม.๑๑๑)

- อนึ่ง แม้การบังคับคดีแพ่งยังไม่สำเร็จบริบูรณ์ในวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จะไม่มีผลกระทบหากเข้าช้อยกเว้นใน ม.๑๑๐ ว.สาม
- กรณีม. ๑๑๐ ว.สาม ต่างจากม.๕๕ เจ้าหนี้มีประกันได้ดำเนินการบังคับแก่หลักประกันค้างอยู่ เช่น ฟ้องบังคับจำนองคดียังอยู่ในระหว่างพิจารณาคดี หรือคดีอยู่ในชั้นบังคับคดีก็ดี แม้การดำเนินการบังคับคดีของเจ้าหนี้มีประกันจะยังไม่สำเร็จ จพท.จะใช้อำนาจตามม.๑๑๒ ให้จบค.โอนทรัพย์จำนองที่อยู่ระหว่างบังคับคดีมาไว้ในคดีล้มไม่ได้
(๕๓๔๔/๓๑, ๕๕๓/๓๘, ๓๓๓๒/๕๒)

คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๘๕๔/๒๕๕๓

โจทก์ผู้เป็นเจ้าหนี้มีประกันเหนือทรัพย์สินซึ่งจำนองของจำเลยที่ ๓ ย่อมมีสิทธิเลือกที่จะยื่นคำขอรับชำระหนี้หรือถ้าไม่ขอรับชำระหนี้เพราะเห็นว่าหลักประกันที่มีอยู่คุ้มกับจำนวนหนี้ โจทก์ก็ยังคงทรงสิทธิจำนองเหนือทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันอยู่ในลำดับเดิมต่อไป เมื่อโจทก์ไม่ขอรับชำระหนี้ หนี้ตามคำพิพากษาที่จำเลยที่ ๓ มีอยู่แก่จก. จึงไม่ใช่หนี้อันพึงขอรับชำระได้ตามม. ๗๗ แม้จำเลยที่ ๓ ได้รับการปลดจากล้มละลาย ก็ไม่ทำให้จำเลยที่ ๓ หลุดพ้นจากหนี้จำนองที่มีอยู่แก่จก. จก. มีสิทธิร้องขอให้บังคับคดีตามคำพิพากษาแก่ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของจำเลยที่ ๓ ที่จำนองเป็นประกันแก่โจทก์ได้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๕/๒๕๖๒

หน้าที่ โจทก์ยังบังคับจำเลยที่ ๒ ได้ตามม.๘๕ ย่อมหมายถึงหน้าที่ จะบังคับเอาแก่ทรัพย์จำนองซึ่งเป็นประกัน มิได้รวมถึงหนี้ส่วน ที่ขาดหากยึดทรัพย์ที่จำนองออกขายทอดตลาดแล้วได้เงินไม่พอ ชำระหนี้ตามข้อตกลงท้ายสัญญาจำนองที่ต้องบังคับเอาแก่ ทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้ หนี้ดังกล่าวเป็นหนี้อันพึงจะขอรับชำระ หนี้ แต่เจ้าหนี้มิได้ใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ เมื่อจำเลยที่ ๒ ได้รับความ ปลดจากล้มละลาย จำเลยที่ ๒ ไม่หลุดพ้นจากหนี้จำนองที่มี อยู่แก่โจทก์ แต่ย่อมหลุดพ้นจากหนี้ส่วนที่ขาดหลังการบังคับ จำนองฯ

๒. การเพิกถอนการฉ้อฉล

- มาตรา ๑๑๓ และ ๑๑๔
- ป.พ.พ. ม. ๒๓๗ “เจ้าหนี้ชอบที่จะร้องขอให้เพิกถอนเสียได้ซึ่งนิติกรรมใดอันลูกหนี้ได้กระทำลงทั้งที่รู้ว่าจะเป็นการให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ แต่ความข้อนี้ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ทำนิติกรรมนั้น บุคคลซึ่งเป็นผู้ได้ลาภนอกแต่การนั้น มิได้รู้เท่าถึงข้อความจริงอันเป็นการให้เจ้าหนี้ต้องเสียเปรียบนั้นด้วย แต่หากกรณีเป็นการทำให้โดยเสนาหา ท่านว่าเพียงแต่ลูกหนี้เป็นผู้รู้ฝ่ายเดียวเท่านั้นก็พอแล้วที่ขอให้เพิกถอนได้...

หลักกฎหมายมีดังนี้

- **ประการแรก:** เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่จะขอให้ศาลเพิกถอนการยึดทรัพย์ได้โดยไม่ต้องฟ้องคดีใหม่ (๖๔๘๔/๒๕๓๔) เจ้าหนี้ไม่มีสิทธิ
- **ประการที่สอง:** หน้าที่นำสืบ เมื่อ จพท. เป็นผู้มายื่นคำร้องต่อศาลขอให้เพิกถอนการยึดทรัพย์ หน้าที่นำสืบหรือภาระการพิสูจน์ก็ตกแก่ จพท. ตาม ป.วิ.พ.ม. ๘๔ (เดิม) หรือ ม. ๘๔/๑ (ใหม่) (๑๘๗๗/๒๔๕๔)

ประการที่สาม การขอให้ศาลเพิกถอนการฉ้อฉลโดยจพท. อายุความนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่หรือจพท.รู้?

- ปพพ.ม.๒๔๐ บัญญัติว่า การเรียกร้องขอเพิกถอนนั้น ท่านห้ามมิให้ฟ้องร้องเมื่อพ้น ๑ ปี นับแต่เวลาที่เจ้าหน้าที่ได้รู้ต้นเหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอน หรือพ้น ๑๐ ปี นับแต่ได้ทำนิติกรรมนั้น
 - คำตอบ (เดิม) มีอายุความ ๑ ปี นับแต่เวลาที่เจ้าหน้าที่ได้รู้ต้นเหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอน หรือพ้นสิบปีนับแต่ได้ทำนิติกรรมนั้น ตาม ปพพ. มาตรา ๒๔๐ (๓๕๕๖/๒๕๓๔, ๕๐๔๓/๒๕๖๐)
- *ปัจจุบัน มาตรา ๑๑๓ วรรคสอง* หนึ่งปีนับแต่เวลาที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รู้ต้นเหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอนหรือพ้นสิบปีนับแต่ได้ทำนิติกรรมนั้น**

ม.๑๑๓ vs ม.๒๒,๒๔, ป.พ.พ. ม.๑๕๐

- แต่การที่จพท.ใช้สิทธิติดตามเอาทรัพย์สินของลูกหนี้จากบุคคลที่ไม่มีสิทธิยึดถือไว้เป็นการจัดการทรัพย์สินตามม.๒๒ (๑) มิใช่เป็นการขอให้เพิกถอนการผ่อน

คำพิพากษาฎีกา ๕๖๘๖/๒๕๕๘, ๓๓๔๕/๒๕๕๘

คำร้องของผู้ร้องเป็นการกล่าวอ้างว่านิติกรรมการ โอนที่ดินพิพาท ระหว่างลูกหนี้กับผู้คัดค้านที่ ๑ ตกเป็นโมฆะตามปพพ.ม. ๑๕๐ เป็นอันเสียเปล่าไม่มีผล ผู้ร้องขอให้ศาลเพิกถอนการจดทะเบียนใน โฉนดที่ดินพิพาท ดังนี้ จึงหาใช่การขอให้เพิกถอนนิติกรรมการ นื้อฉดตามปพพ.ม. ๒๓๗) ไม่ แต่เป็นการที่ผู้ร้องซึ่งมีอำนาจจัดการ กิจการและทรัพย์สินของลห.ตามพรบ.ล้มฯ ม. ๒๒ ใช้สิทธิติดตาม เอาทรัพย์สินคืนซึ่งทรัพย์สินของลูกหนี้จากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิยึดถือ ไร่ตามปพพ.ม. ๑๓๓๖ ซึ่งไม่มีกำหนดอายุความ

มาตรา ๑๑๔

- “ก่อนมีการขอให้ล้มละลาย” หมายถึง ก่อนโจทก์ยื่นฟ้องตามมาตรา ๕,๑๐ หรือก่อนยื่นคำขอให้ล้มละลายตามมาตรา ๘๘, ๘๙ หาใช่ก่อนวันที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานศาลพิพากษาให้จำเลยล้มละลายตาม ม. ๖๑ (๓๖๕/๒๕๓๐)
- “ภายหลังนั้น” หมายถึง ภายหลังจากมีการขอให้ล้มละลายจนถึงก่อนศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ (๓๑๖๕/๒๕๓๑) ไม่ได้หมายรวมถึงหลังจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เพราะเมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ อำนาจในการจัดการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตกแก่ จพท. ผู้เดียว ตามม. ๒๒ (คำพิพากษาฎีกาทั้งหมด เทียบเคียงมาจากมาตรา ๑๑๕)

****คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๑๕๔/๒๕๖๓****

จำเลยที่ ๒ ทำสัญญาขายฝากที่ดินพิพาทแก่ผู้คัดค้านที่ ๑
ภายหลังจากมีการขอให้ล้มละลาย ต้องด้วยข้อสันนิษฐาน
ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๑๑๔
ว่าจำเลยที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ รู้ยู่ว่าเป็นทางให้เจ้าหนี้ต้อง
เสียเปรียบ จำเลยที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ มีหน้าที่นำสืบ
หักล้างข้อสันนิษฐานดังกล่าว

- **ประการที่สี่:** คดีขอให้เพิกถอนการฉ้อฉล ตั๋วบทใช้คำว่าทำเป็น คำร้องก็แสดงว่าเป็นคดีไม่มีทุนทรัพย์ (๑๒๑๖/๒๕๒๒)
- **ประการที่ห้า:** การเพิกถอนตามมาตรา ๑๑๓ และ ๑๑๔ ไม่อาจ กระทบกระทั่งถึงสิทธิของบุคคลภายนอกอันได้มาโดยสุจริต ก่อนมีการขอให้เพิกถอนการ โอน (เทียบปปพ.ม.๒๓๘ ว.หนึ่ง) [๘๔๖๖/๒๕๖๐ หนังสือฯ หน้า ๒๕๗]

๓. การเพิกถอนการให้เปรียบเทียบ

(นิติกรรมที่เป็นการให้เปรียบเทียบ) ม.๑๑๕ และ ๑๑๖

- มุ่งคุ้มครองบรรดาเจ้าหนี้ที่เป็นเจ้าหนี้ยู่งก่อนมิให้ได้เปรียบเทียบ เสียเปรียบกัน
- ม.๑๑๕ มีข้อแตกต่างจากม.๑๑๓ ที่สำคัญคือ ผู้ที่รับโอนทรัพย์สินหรือได้รับผลจากการกระทำใดๆ จากลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์นั้นจะต้องมีสถานะเป็นเจ้าหนี้ หากผู้รับโอนมิได้เป็นเจ้าหนี้ก็ไม่อยู่ในบังคับของม. ๑๑๕
- มาตรา ๑๑๕ ต้องเป็นการโอนให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ยู่งก่อนมิการโอน (๘๕๔/๓๔, ๖๕๖๓/๓๓, ๓๐๓๕/๔๒)

- การโอนทรัพย์สิน
- การโอนทรัพย์สินตามสัญญาจะขายที่ดินถือไม่ได้ว่าผู้จะซื้อ
เป็นเจ้าของมาก่อน (๘๓๘๕/๔๐)
- การกระทำใดๆ เช่น การชำระหนี้ (๓๑๘๑/๒๕๒๔)
การโอนทรัพย์สินที่ชำระหนี้ การจำนอง (๒๗๒๔/๒๕๒๘)
การจำนำ (๓๔๐๖/๒๕๓๐)
การประนีประนอมยอมความ (๗๑๖/๒๕๓๐) เป็นต้น
- แม้จะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและมีคำบังคับชำระหนี้แล้ว
ก็ตาม (๘๗๐/๐๕)(ประชุมใหญ่)

ข้อสังเกตอื่นๆ

- ม.๑๑๕ ใช้คำว่า ลูกหนี้ได้กระทำหรือยินยอมให้กระทำ ซึ่งมุ่งถึง กิริยาที่ยินยอม มิได้ใช้คำว่า ผู้อื่นทำด้วยความยินยอมของลูกหนี้ จึง ไม่อยู่ในบังคับม. ๑๑๕
- ธนาคารผู้คัดค้าน โอนเงินฝากประจำของลห.ที่ ๒ เป็นการชำระหนี้ ที่ลห.ที่ ๑ เป็นหนี้เบิกเงินเกินบัญชีธนาคารเพื่อหักหนี้ ก็มีสิทธิที่จะ หักกลบบหนี้ได้ (๒๔๕๓/๒๗) (ประชุมใหญ่) และ ๘๒๕๘/๓๘)
- คำว่า “โดยมุ่งหมาย” เพียงลูกหนี้ฝ่ายเดียวรู้ว่า เป็นการโอนที่ทำให้ เจ้าหนี้คนใดคนหนึ่งได้เปรียบเจ้าหนี้อื่นก็เป็นการเพียงพอที่จะ ให้จพท. ร้องขอให้เพิกถอนการโอนได้แล้ว (๒๗๒๒/๒๕๒๘)

- โดยไม่ต้องคำนึงถึงความสุจริตและเสียค่าตอบแทนของผู้รับโอน (๒๓๓๓/๓๓) และ ๖๕๓๔/๔๓)
- แต่หากชำระหนี้เพราะถูกหมายจับหรือถูกแจ้งความดำเนินคดีอาญาตามพรบ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค (๓๑๓/๒๕๓๑) หรือชำระหนี้เพราะถูกวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา (๕๕๑๖/๒๕๓๐) ถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำที่มุ่งหมายให้เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดได้เปรียบเจ้าหนี้อื่น

- ตราบไคที่ขงไมม่ค้ำสั่งหรือค้ำพิพำกษำให้เพิกถอนก็ขงถือว่ำเป็นกำรโอนโดยชอบ กรณียงถือไมม่ได้ว่ำมีกำรผิคน้ค่นบแต่วันทีจพท. ยื่นค้ำร้องต่อศำลอันจะเป็นเหตุให้ผู้รับโอนต้องรับผิคในเรื่งคอกเบ็ย จพท.คงมีสิทธิเรียกคอกเบ็ยน้บแต่วันทีศำลมีค้ำสั่งหรือค้ำพิพำกษำให้เพิกถอนเป็นต้นไป (๒๓๗๕/๓๒)
- อนึ่ง ถ้าเข้ำหน้ผู้ได้เปรียบเป็นบุคคลภำยในของลูกหน้ กฏหมำยม.๑๑๕ ว.สอง ขยำยเวลำให้ศำลเพิกถอนกำรโอนหรือกำรกระทำของลูกหน้ย้อนหลังมำกข้้นจำก ๓ เดือน ก่อนมีกำรขอให้ล้มละลายเป็น ๑ ปี ก่อนมีกำรขอให้ล้มละลาย
- ม. ๖ “บุคคลภำยในของลูกหน้”
- ความเกี่ยวพันระหว่ำงมำตรำ ๑๑๕ กับ ๘๒
- ม.๑๑๖

ข้อสอบ สมัย ๖๒

บ.ร่ำรวย มีผลประกอบการขาดทุนต่อเนื่องมาหลายปี ในปี ๒๕๔๘ มีหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๐/๑/๔๘ บ.ร. ได้กู้ยืมเงินจากนาย ส. ซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อนำมาใช้เป็นเงินหมุนเวียนของบ. ต่อมา ๑๐/๑/๕๐ บ.ร. ได้ชำระหนี้กู้ยืมให้แก่ นาย ส. ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น วันที่ ๑๐/๗/๕๐ บ.ร. ถูกเจ้าหนี้รายหนึ่งฟ้องเป็นคดีล้มและศ.สั่งพทคช บ.ร. ปราบกฏว่ามี จห.มาขอรับชำระหนี้รวมเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จพท.ได้ยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนการชำระหนี้เงินกู้ระหว่าง บ.ร. กับนาย ส. โดยให้นาย ส. คืนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อไป นับแต่วันยื่นคำร้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่กองทรัพย์สินของลูกหนี้ตามม. ๑๑๕

ข้อสอบ สมัย ๖๒ (ต่อ)

นาย ส. ยื่นคำคัดค้านว่าได้ให้ บ.ร. กู้ยืมเงิน โดยสุจริตเพื่อใช้เป็นเงิน
หมุนเวียนให้กิจการของลูกค้านี้ดำเนินต่อไปได้ อีกทั้งบ.ร. ชำระหนี้คืน
ให้แก่ตนเกิน ๓ เดือน แล้ว ก่อนมีการขอให้ล้มละลาย ขอให้ยกคำร้อง
ศาลล้มพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้เพิกถอนการชำระหนี้เงินกู้ระหว่าง บ.ร. กับ
นาย ส. โดยให้นาย ส. คืนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตรာ
ร้อยละ ๗.๕ ต่อไป นับแต่วันยื่นคำร้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่กอง
ทรัพย์สินของลูกค้านี้

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งของศาลล้มฯดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ สมัย ๖๒

บ.ร. มีผลประกอบการขาดทุนต่อเนื่องมาหลายปี โดยในปี ๔๘ มีหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ บ.ร. ปรากฏว่ามีเจ้าหนี้มาขอรับชำระหนี้รวมเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น การที่ บ.ร. ได้ชำระหนี้กู้ยืมให้แก่ นาย ส. เมื่อวันที่ ๑๐/๑/๕๐ ก่อนที่ บ.ร. จะถูกจหน.ฟ้องให้ล้มเมื่อวันที่ ๑๐/๗/๕๐ ถือได้ว่าเป็นการกระทำใดๆ ตามม. ๑๑๕ ว.หนึ่ง

นาย ส. เป็นกรรมการผู้จัดการของ บ.ร. จึงเป็นบุคคลภายในของลูกหนี้ ตาม ม. ๖ การกระทำของ บ.ร. จึงได้กระทำในระหว่างระยะเวลา ๑ ปี ก่อนมีการขอให้ล้ม เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ชอบที่จะมีคำขอ โดยทำเป็นคำร้องและศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการชำระหนี้นั้นตาม ม.๑๑๕ ว.สอง

ธงคำตอบ สมัย ๖๒ (ต่อ)

การเพิกถอนตามม.๑๑๕ ไม่ต้องคำนึงถึงความสุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ถูกเพิกถอน (๖๕๓๔/๔๓) และเป็นไปโดยผลของคำพิพากษา ตราบใดที่ยังไม่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลให้เพิกถอนก็ยังคงถือว่าเป็นการชำระหนี้โดยชอบอยู่ กรณียังถือไม่ได้ว่ามีการผิดนัดนับแต่วันยื่นคำร้องอันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับชำระหนี้ต้องรับผิดชอบในเรื่องดอกเบี้ย (๒๓๗๕/๒๕๓๒) ดังนั้น สั่งให้เพิกถอนชอบแล้ว แต่ดอกเบี้ยต้องนับแต่วันมีคำสั่งเพิกถอนการชำระหนี้จนกว่าจะชำระเสร็จ ไม่ใช่ นับแต่วันยื่นคำร้อง

ข้อสอบ สมัย ๖๕

จพท.ยื่นคำร้องต่อศาลล้มว่า นายดำ เจ้าหนี้รายหนึ่งแจ้งว่า หลังจากศาล
มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของ ล. เด็ดขาดและยังไม่หลุดพ้นจากการล้มละลาย
จำเลยจดทะเบียนโอนขายที่ดิน ๑ แปลง ให้แก่แดงในราคาที่ต่ำเกิน
สมควร ขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนโอนขายที่ดินดังกล่าวระหว่าง
จำเลยกับแดง หากจำเลยและแดงไม่ดำเนินการ ขอให้ถือเอาคำสั่งศาล
แทนการแสดงเจตนา จำเลยไม่ยื่นคำคัดค้าน ส่วนแดงยื่นคำคัดค้านว่า
ซื้อที่ดินพิพาทจากจำเลย โดยสุจริตและเสียค่าตอบแทนตามราคาใน
ท้องตลาด อีกทั้งผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อพ้นกำหนด ๑ ปี นับแต่นายดำเจ้าหนี้
รู้ว่าจำเลยโอนขายที่ดินให้แก่ตน คดีขายอายุความ ขอให้ยกคำร้อง

ข้อสอบ สมัย ๖๕ (ต่อ)

ศาลไต่สวนพยานผู้ร้องและผู้คัดค้านเสร็จแล้ววินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่าแดงซื้อที่ดินจากจำเลย โดยสุจริตและเสียค่าตอบแทนตามราคาในท้องตลาด อีกทั้งผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลเมื่อพ้นกำหนด ๑ ปี นับแต่นายคำเจ้าหนี่รู้ว่าจำเลยโอนขายที่ดินให้แก่นายแดง คดีของผู้ร้องขาดอายุความตาม ม. ๑๑๓ ประกอบ ป.พ.พ. ม. ๒๔๐ จึงให้ยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งยกคำร้องดังกล่าวของศาลล้มชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ สมัย ๖๕

- การที่จำเลยโอนขายที่ดินตกเป็น โฉมตาม ม. ๒๔ ประกอบ ปพพ. ม.๑๕๐ เมื่อนิติกรรมการขายที่ดินเป็น โฉมย่อมเสียเปล่า จำเลยยังเป็น เจ้าของที่ดิน; การที่จพท. ยื่นคำร้องขอให้ศาลเพิกถอนการจดทะเบียน โอนขายที่ดินระหว่างจำเลยกับแดง จึงเป็นการใช้สิทธิติดตามเอาคืนซึ่ง ทรัพย์สินของจำเลยจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิที่จะยึดถือไว้ตาม ม. ๒๒ ประกอบ ปพพ.ม. ๑๓๓๖ ซึ่งไม่มีอายุความ กรณีมิใช่เป็นการผ่อนผันที่ จำเลยได้กระทำก่อนถูกพิทักษ์ทรัพย์ตาม ม. ๑๑๓ ซึ่งจพท. จะต้องยื่นคำ ร้องต่อศาลภายในอายุความ ๑ ปี ตาม ปพพ.ม. ๒๔๐ นับแต่วันที่คำ จพท. ผู้เกี่ยวข้องได้รู้ต้นเหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอน จพท. ผู้ร้องขอที่จะยื่น คำร้องขอให้เพิกถอนฯ ได้ (๓๓๔๕/๕๕) ดังนั้น คำสั่งยกคำร้องของ ศาลล้มฯ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

พิมพ์ครั้งที่ ๘

มกราคม ๒๕๖๖

คำอธิบาย กฎหมายล้มละลาย

- ☛ การดำเนินคดีล้มละลาย
- ☛ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ รวมทั้งลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ปรับปรุงแก้ไขตามพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑)

ธีร จุลมนต์ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ดร.กนก จุลมนต์ ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

พิมพ์ครั้งที่ 4

ภาษาอังกฤษ สำหรับ นักกฎหมาย

English for Lawyers

สำหรับนิสิตนักศึกษาจากกฎหมายทุกระดับรวมทั้งชั้นเนติบัณฑิตและผู้เตรียมตัวสอบเข้ารับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาและอัยการผู้ช่วยทุกสนาม

ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

ดร.สุธาทิพย์ จุลมนต์ ทัศนชัยกุล

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

คำนำ

(พิมพ์ครั้งที่ 4)

การพิมพ์ครั้งที่ 4 ผู้เขียนทั้งสองได้เพิ่มเติมเนื้อหา ได้แก่

- 1) ข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายความรู้ชั้นเนติบัณฑิต สมัยที่ 74 (สอบ 15 พฤษภาคม 2565)
- 2) ข้อสอบแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) (สอบ 26 มิถุนายน 2565)
- 3) ข้อสอบแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) (สอบ 26 มิถุนายน 2565)
- 4) ข้อสอบการอ่านจับใจความผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) (สอบ 26 มิถุนายน 2565)
- 5) ข้อสอบแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามใหญ่) (สอบ 12 กุมภาพันธ์ 2565) และ
- 6) ข้อสอบแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามใหญ่) (สอบ 12 กุมภาพันธ์ 2565)

ทั้งได้ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาเดิมจากการพิมพ์สามครั้งแรกด้วย

ผู้เขียนทั้งสองคนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายที่มีส่วนช่วยให้ นิสิต นักศึกษา และผู้เตรียมตัวสอบวิชาภาษาอังกฤษในสนามต่างๆ สามารถทำความเข้าใจข้อนี้ได้ดีและสอบผ่านการสอบคัดเลือกหรือการทดสอบความรู้ในสนามต่างๆ ตามที่ใช้หนังสือเล่มนี้ตั้งเป้าหมายไว้

ดร.กนก จุลมนต์ และ ดร.สุธาทิพย์ จุลมนต์ ทัศนชัยกุล

ธันวาคม 2565